

[Niels Westerby.]

et problem om kapitalmangel for landbrugets vedkommende, og det rejser i høj grad det spørgsmål, om ikke man skulle se på alle de bistandsregler, der er over for landbruget. Der er hjemmemarkedsordningen, og der er en række ordninger med direkte økonomiske tilskud i form af bistand til landbruget i en vanskelig tid. Og vi forstår så udmærket godt, at man har en lovgivning med dette sigte. Men spørgsmålet er, om ikke man skulle dreje sigtet noget mere over i retning af produktivitet og noget mindre i retning af at hjælpe dem, der sidder hårdt i det, for jeg tror, man hjælper dem, der sidder hårdt i det, bedre på længere sigt ved at give dem større mulighed for at opnå en større produktivitet. Derfor er det et spørgsmål, om en lang række af de midler, som nu tilflyder landbruget i form af direkte økonomiske tilskud, ikke ville være givet bedre ud, hvis man gav dem ud til investeringer i landbruget, så at produktiviteten kunne blive forøget, altså om man gennemførte en lovgivning med det sigte at fremhjelpe en højere produktivitet, hvorved landbruget blev sat i stand til det, som landbruget tørster mere efter end nogen anden: fuldt ud at kunne hjælpe sig selv. Jeg tror, at det inden for landbruget ikke føles rart at have de bistandsordninger, som man har i disse år. Den danske landmand vil helst kunne klare sig selv; derfor må sigtet være at sætte ham i stand dertil så hurtigt som overhovedet muligt, og derfor bør der ske en kapitaltilførsel med henblik på investeringer, så at produktiviteten kan blive forhøjet, så de færre landmænd uden at svede for meget kan opretholde produktionen og få et ordentligt udkomme.

Jeg tror, det er det punkt, som man bør tage op inden for landbrugspolitikken områder, og jeg mener, at forslaget om 50 mill. kr. til 6½ pct.s rente set i det perspektiv ikke løser noget som helst problem, men kun angriber et lille, jeg havde nær sagt et lille bitte hjørne af landbrugspolitikken. Det er muligvis noget, som landbrugsministeren foreslår for at hjælpe sit lovkompleks igennem folketinget, for at samle tilslutning til sine lovforslag, men jeg tror, at der er alt for lille et perspektiv heri; jeg

tror, at det er en anden måde, man må anskue landbrugets kapitalproblem på.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg takker alle ordførerne for den, jeg vil gerne understrege meget velvillige behandling. Den lover godt for et fornuftigt resultat i udvalget.

De problemer, der har været ført frem her, svarer jo nogenlunde til dem, der blev trukket frem under førstebehandlingen i sidste folketingssamling, og jeg skal kun knytte enkelte bemærkninger til nogle få af udtalelserne.

Der har været talt en del om, efter hvilke retningslinjer man skulle udlåne de omtalte 50 mill. kr., og nogen har været inde på i den forbindelse at tale om arealstørrelse. Jeg tror, det fornuftigste og rigtigste må være, at når man låner ud til landmændene af disse 50 mill. kr., må det ske efter en individuel behandling og ikke efter en ganske bestemt arealstørrelse. Der blev nævnt et eksempel med at lægge 5 og 5 ha sammen; der kan jo udmærket være en landmand, som indretter sig sådan på de 10 ha, at han har en stor produktion. Også i dette tilfælde tror jeg, at man hæfter sig for meget ved netop arealstørrelsen i stedet for at se på, om det er et virkelig rationelt og bæredygtigt landbrug.

Hr. H. C. Toft var ligesom sidste gang inde på, at den grænse, der er sat for sammenlægning, skulle være højere. Jeg tror ikke, det er nødvendigt, således som det ligger i dag for dansk landbrug, at sætte en højere grænse. Hvad fremtiden vil bringe, hvordan det vil være om 20 eller 25 år, ved jeg ikke, men på nuværende tidspunkt føler jeg mig overbevist om, at det, der er foreslået i dette lovforslag, dækker det behov, vi har.

Flere af ordførerne har været inde på problemet om kirkens jord. Jeg vil derom oplyse, at der har været ført en del forhandlinger mellem kirkeministeriet og landbrugsministeriet, og jeg kan sige til dem, der har bekymring over de 20 pct., at kirkeministeren og jeg er enige om, at disse 20 pct., forskellen mellem 4 og 5 pct. i rente, dækkes af landbrugsministeriet. Jeg tror derfor, at dette problem er løst til alles tilfredshed, og i øvrigt tror jeg, at vi de to